

GAZETA TRANSILVANIEI.

Redactiunea si Administratiunea:
Brasiovu, piata mare Nr. 22. — „Gazeta“ ese:
Joi si Duminec'a.
Prețulu abonamentului:
pe unu anu 10 fl., pe șiese luni 5 fl., pe trei luni
3 fl. v. a. — Tieri esterne 12 fl. pe unu anu séu
28. franci.

Anulu **XLI.**

Se prenumera:
la postele c. si r. si pe la dd. corespondenti.
Anunciurile:
un'a serie garmondu 6 cr. si timbru de 30 cr.
v. a. pentru facare publicare. — Scrisori ne-
francate nu se primescu. — Manuscripte nu se
retramitu.

Nr. 45.

Joi, 20 8 Iuniu

1878.

Temeri si sperantie.

Brasiovu, 19 Iuniu 1878.

Lucrarile congressului au inceputu. Intre prim'a si a dou'a sedintia s'a facutu o pausa de trei dile, pentru cá reprezentantii marilor poteri se aiba timpul de ajunsu a se intielege prealabilu asupra punctelor principale ale cestiunilor puse la ordinea dílei. Scirile ce se respandescu despre rezultatulu conferintielor dintre reprezentantii diferitelor state se contradicu fôrte si in generalu li se pôte dá puçinu credientu, deórace este sciutu, ca membrii congressului s'au legatu a pastrá secretu despre tóte debaterile.

Cu tóte aceste trebuie se luamu notitia de totu ce se scrie despre mersulu negotiarilor la Berlinu. Desi se incuie ermeticu reprezentantii poterilor in sal'a cea mare a congressului, totu mai transpira cate cevasi si in publicu. Afara de acést'a este unu interessu de capetenia alu diplomatiei de a prepará cu incetulu opiniunea publica, dandu-i intre multele sciri false si cate un'a mai corespundietória adevéru.

Intre cestiunile ce sunt a se regulá de congressu pe noi ne intereséza mai multu cestiunea romana. Acést'a, se vede, inca nu a venitu la ordine, ca-ci acuma curgu debaterile asupra constituirii Bulgariei. Ceea ce a transpiratu inse pana acuma in publicu cu privire la siansele Romaniei este destulu de funestu pentru caus'a romana. „Reprezentantii romani nu voru fi admisi la congressu. Poterile nu sunt dispuse a se oppune seriosu reluarii Basarabiei de catra Russi'a.“ Eata cuintesenti'a sgomolor ce se respandescu astadi in tóte variatiunile prin diuaristic'a europeana.

Déca, feréscu Ddiu, aceste sgomote ar fi basate pe realitate, ele nu-'si voru ajunge scopulu, pentru care au fostu latite, de a pregati opiniunea publica europeana la aspr'a lovitura ce i se prepara tocmai acelu micu statu, care a meritatu mai multu cá tóte celelalte recunoscinti'a Europei Nimenea, in care traiesce inca consciinti'a de dreptu si de morala, nu va poté aprobá o asemenea nedreptate, care ar' fi cu atatu mai flagranta, cu catu ar' primi sanctiunea areopagului european, a celui mai inaltu tribunalu.

Nici un'a din poteri nu are unu interessu atatu de mare, pentru cá drepturile si interesele Romaniei se remana intacte, cá Austro-Ungari'a. Si ce face contele Andrásy in favorulu Romaniei? Cá intotdeauna asia si acuma politic'a s'a este acoperita de unu velu misteriosu. Nici astadi inca nu potemu distinge in catrau gravitéza. Unele sciri ne spunu, ca Bismarck, Andrásy si Siuvaloff se intielegu intre sine, catu se pôte mai bine, altele vorbescu de rar'a precautiune, cu care ar' procede ministrulu nostru de esterne façia de Russi'a si de unu comerciú intimu intre densulu si Beaconsfield. Ce se credemu mai antaiu?

Unele telegrame din Londr'a aducu óre-care lumina in intunereculu politicele contelui Andrásy, inse ni'lu aréta pe acést'a intr'o situatiune fôrte puçinu favorabila. Diuariulu anglesu „Globe“ a publicatu dilele aceste teostulu unei intielegeri între Angli'a si Russi'a, care consuna cu cele 10 puncte cunoscute de mai inainte. Guvernulu anglesu a fostu interpellatu despre acést'a si a respunsu ca memorandumulu din „Globe“ este autenticu, dér' necompletu.

Se constata prin urmare ca anglesii s'au intielesu cu russii mai inainte, ear' Andrásy, care a totu balansatu pana acuma intre doue scaune este in celu mai mare pericolu de a cadé între ele de nu-i va ajutá cumva acel'a, a caruia intiepletiune a laudat'o la deschiderea congressului cu cuvinte atatu de elocente, — Bismarck. Cancellariulu germanu se vede ca-si si da mari silintie spre a reimprospetá cumetri'a germano-russa-angriaca. Lordulu Beaconsfield posedu inse in-

scrisulu rusescu, care in man'a guvernului puternicele Marei-Britanie valoreza mai multu cá conventiunea dela 4 Aprile in man'a guvernului micei Romanie, si nu-i mai pésa de Austro-Ungari'a. Acést'a nu a sciutu se se intielega din vreme cu Angli'a si dlui de Andrásy pare ca nu-i remane alt'a, decatu se se arunce earasi in braçiele lui Bismarck si Gorciacoff, déca nu voiesce se remana isolatu.

Eata de ce ne tememu. Amu dori cá se nu fia asia, cá Angli'a se'si fi pastratu tóta libertatea de actiune, cá Austro-Ungari'a se nu fia silita a recurge la bunavointi'a si intiepletiunea cancelariulu nordicu. Numai in astu casu sar' poté uni aceste doue mari poteri pentru aperiarea energica a interesselor europene, între cari ocupa primulu locu cestiunea Basarabiei.

Niciodata n'a fostu mai favorabilu pentru marile poteri occidentale momentulu, in care se póta respinge cu succesu periculós'a preponderantia a Russiei la gurile Dunarii si in Orientu, cá acuma. Déca 'lu voru lasá se tréca, anevioie se va mai intórce vreodata. Romani'a in totu casulu va face ceea ce-i impune instinctulu de conservare in dilele aceste de grea cercare. Dupa cumu se constata din tóte partile, romanii sunt decisi a nu cedá de buna voia nici intr'unu casu, nici chiaru atunci, candu congressulu, dupa atatea sacrificii ce ei le-au adusu pe altariulu patriei si alu civilizatiunei, ar' consimti a se rupe o bucata din trupulu tieiei loru iubite.

Representantulu Franciei d. de Waddington se fi telegrafatu la Parisu, ca are sperantia, ca congressulu va ajunge la o solutiune pacinica. Se speramu, ca acést'a pace nu va culminá intr'unu actu de cea mai flagranta nedreptate, de cea mai cruda asuprire a unui poporu inteligentulu, lealu si vitézu!

Spre caracterisarea politicele nedecise a cabinetulu austro-ungaru, citamu din guvernamentalulu „Pester Lloyd“ urmatoriulu pasagiu privitoriu la cestiunea romana:

„Cestiunea romana negresitu, ca inca ar' avé unu interessu mai de aprópe pentru noi. Pentru antaiu nu pôte fi indiferentulu pentru noi, ca óre acea ginte, care — déca s'ar' si afla pentru momentulu nu numai materialminte dér' si moralicesce in puterea Russiei — trebuie se formeze mai curéndu séu mai tardiu o stavila naturala in contra elementulu slavu, va fi impededata in devoltarea, va fi restrinsa in estinderea s'a séu nu. Dér' nu pôte fi in specialu indiferentulu pentru noi nici cestiunea basarabeana. Nu vomu mai cercetá aci ce este adevéru si ce comedia in protestarile romanilor cu privire la Basarabi'a si voimu se concedemu, ca ar' fi o nebunia, a incepe cearta cu Russi'a tocmai pentru acést'a singura cestiune, déca altfelu se voru poté resolvi tóte celelalte in pace si amicitia. De alta parte inse trebuie se concedemu, ca nu potemu remané nepasatori, déca Russi'a va pune peciorulu pe gurile Dunarei si va castigá o legatura teritoriala cu noulu statu bulgaru. Ba, déca ne gandimu mai bine, ni se pare chiaru, ca estinderea Russiei la Dunare este incatuva mai suspitiósa pentru noi, cá estinderea Muntenegrului la tiermulu marii, si ca stabilirea unei comunicatiuni directe între Russi'a si Bulgari'a este celu puçinu totu atatu de stricatiósa interesselor nóstre, cá latirea Serbiei spre Bosni'a.“

Congressulu.

Despre deschiderea congressulu i in 13 l. c. se scrie: Poporatiunea din Berlinu implea stradele giuru impregiuru de palatulu cancellariulu germanu. La ór'a ficsata pentru deschi-

dere a aparutu mai antaiu in trasura de gala principele Bismarck, care fú viu salutatulu de catra publicu. Dupa aceea sosira Siuvaloff, Corti si Lounay, Beaconsfield, Salisbury si Gorciacoff cu Oubril. Apoi venira in trasura de gala a ambassadei austriace contele Andrásy in uniforma ungerésca si contele Károlyi, ér' dupa ei br. Haymerle. Ultimulu, care a sositu, a fostu ministrulu francesu Waddington. La órele 2 erau toti adunati in sal'a congressului. Toti reprezentantii erau in tienuta mare diplomatica cu decoratiunile loru. Principele Gorciacoff avea pe peptu între alte decoratiuni si portretulu Tiarului in briliante. Deschiderea a urmatu apoi in modulu descriu in numerulu trecutulu. Vreo 20 minute dupa 2 óre s'a arboratu pe palatiulu cancellariulu drapelulu imperiulu germanu cá semnu, ca congressulu s'a deschisu.

Secretariatulu congressului e compusu din ministru de Radowitz, consiliarii Bucher, Busch, baron Holstein, secretariulu legatiunei conte Herbert Bismarck si secretariulu dela ambassade contele Mony. Toti secretarii sunt insarcinati cu redigerea processulu-verbalu. Secretariatulu a tienutu o sedintia in 14 Iuniu.

Unu corespondentulu alu lui „Wiener Tagbl.“ scrie cu privire la decursulu primei sedintie, ca dupa terminarea formalitatilor s'ar' fi sculatu reprezentantele Angliei lordu Beaconsfield si ar' fi aretatu, catu de mare este nesigurantia in Constantinopolu si ce multe neplaceri si pericule se potu nasce de aci. Acést'a nesigurantia, continua Beaconsfield, vine numai de acolo, ca inaintea portiloru capitalei se afla o armata rusesca atatu de mare. Elu propuse apoi, cá congressulu se creeze o distantia mai mare între armat'a russa si capital'a turcésca. Principele Gorciacoff se fi respunsu la acést'a indata in tonu cam restitu, ca lordulu Beaconsfield ar' voi se departeze trupele rusesce din apropierea Constantinopolei, dér' nu voiesce se scie de nici o concessiune in privinti'a retragerii flotei anglese. Discussiunea era se se inaspreasca in modu fôrte periculosu, atunci contele Andrásy ar' fi observatu, ca nefindu preparata adunarea pentru cestiunea acést'a, se se amane desbaterea asupra ei. Astfelu prin intervenirea presiedintelui Bismarck s'ar' fi amanatu propunerea lui Beaconsfield pe sedinti'a urmatória.

Mai aprópe de adevéru este inse versiunea, dupa care in prim'a sedintia n'a avutu locu nici o desbatere politica. Dér' si déca s'ar' fi tractatu cestiuni politice nu amu poté aflá inca nimicu, dupa ce s'au legatu toti strinsu a tiené secretu ce vedu si andu in sal'a congressului. Cu tóte aceste cate ceva mai nevinovatu i se va impartasi si publiculu impatientulu. Asia o cere politic'a. Se dice, ca sedinti'a s'a amanatu pe Luni, pentru ca toti reprezentantii ar' fi aretatu dorinti'a se li se lase catuva timpulu pentru conferentie prealabile si ca paus'a de trei dile a avutu de scopu mai cu séma a stabili o intielegere între Russi'a si Austro-Ungari'a prin convorbiri între ministrii acestor state. In 13 Iuniu sér'a a conferitu pentru antaia óra contele Andrásy cu contele Siuvaloff. In dilele urmatórie s'a continuatu conferinti'a, la care au participatu toti membrii delegatiunei congressuale austriace si rusesce.

Din partea oficiosiloru nostri se asigura ca aceste conferentie ar' fi avutu unu bunu resultatu si ca Andrásy si Siuvaloff ar' fi ajunsu la o intielegere asupra cestiunei bulgare. Lui „Pester Lloyd“ i se telegraféza adeca din Berlinu 16 Iuniu: „Aséra au fostu regulate punctele principale ale cestiunei bulgare între Bismarck, Beaconsfield, Andrásy si Siuvaloff si a fostu stabilita asupra loru o intielegere, asia incatu in sedinti'a de mane pôte incepe discussiunea cestiunei bulgare in congressu“. Mai departe i se anuntia totu acelei foi: „Eri au conferitu Bismarck, Beaconsfield si Waddington asupra cererei statetoru mici de a fi

admise la congressu. Franța se fi declarat cu acést'a ocaziune, ca e gața a face impreuna cu Angli'a totu ce se póte pentru interesele Greciei, dér' cu privire la constituirea congressului voiesce se se respecte tractatele si traditiunile. Franța, care nu e atatu de directu interessata la cestiunea Orientului, se simte chlamata a starui, cá se se observe cu strictetia tóte formele. Congressulu este compusu din poterile semnatórie si Greci'a nu se numera intre aceste. Déca congressulu voiesce se ié alta forma, trebuie se faca mai antaiu modificatiunile necesarie; Franța inse crede, ca va fi mai bine a respectá traditiunile si a se tiené de ele. Siansela stateloru mici stau prin urmare cam reu. — Eri mai avú locu si o discussiune asupra cestiunei b a s a r a b e n e, din care resulta, ca Russi'a in privinti'a acést'a póte se 'si ajunga scopulu, déca in tóte celelalte puncte va satisfacere cerinteloru Europei.

„P. Ll.“ are precautiunea a prevedé si casulu, candu scirile aceste ale corespondentului seu „prea bine informatu“, nu s'ar' adevéri. „Paditi-ve de a fi insielati de sciri false“, esclama corespondintele lui „N e u e f r e i e P r e s s e“. Este interesantu ceea ce telegraféza acesta despre situatiune: „Greutatele, dice elu, voru veni dela statele cele mici, a caroru sórte este atatu de stensu legata de cestiunea orientala: Greci'a, Romani'a, si Muntenegrulu. Admiterea loru la desbateri, fruntariile ce trebuie se li se acorde, voru fi obiectulu viitórieloru desbateri ale congressului. In ceea ce privesce pe Romani'a s'a negociatu multu intre Russi'a si Angli'a. Retrocederea Basarabiei nu va fi aprobata de Angli'a, dér' se pare a fi promisu de a nu se oppune. Acést'a e cu atatu mai regretabilu din partea unei poteri mari liberale, cu catu e vorb'a de unu punctu de justitia si de o cestiune morala. Déca Russi'a va luá Basarabi'a, apoi acést'a va fi unu actu de cea mai mare marsiavia, pe care a potutu selu véda secululu acést'a.

„Principele Gorgiacoff puna o atatu de mare greutate pe Basarabi'a, incatu va sacrificá póte tóte celelalte castiguri ale Russiei pentru dens'a. Elu tiene atatu de multu la densa, fiindu-ca Basarabi'a este ultim'a urma a tractatului de Paris, pe care voiesce se 'lu nimicésca de totu. Din punctu de vedere russescu va fi avédu póte motive bune; dér' din punctulu de vedere european, elu va comite o mare nedreptate. Este cu putintia, ca elu se fi castigatu pe Angli'a pentru afacerea s'a, acordandu acestei poteri concessiuni mari in alte directiuni; dér' mi se pare imposibilu, ca elu ar' poté se castige pe Austro-Ungari'a si pe Franca pentru acést'a. Austro-Ungari'a are unu prea mare interessu de a mantiené libertatea Dunarii si Franca trebuie se considere cá unu punctu de onóre aপরera drepturiloru principatului create in anulu 1856. Ori-ce s'ar' intemplá inse, Romani'a pare decisa a nu se supune congressului, déca acést'a va decide retrocederea Basarabiei. Ea se va lasá se fia sdrobita, dér' nu va cede de catu fortiei. Acést'a se scie si de aceea afacerea Romani'e este mai simpathica de catu aceea a Serbiei si a Muntenegrului, care voiesce se faca cuceriri, Romani'a nu cere altceva, de catu aceea de a nu fi sfasiata. Se speramu, ca pana la viitorea siedintia a congressului vocea intiepleptiunei, a justitiei si a omenirei va reesi se fia ascultata.“

Banchetulu datu in onórea lui V. Alesandri.

Aséra a avutu locu banchetulu, datu in onórea marelui nostru poetu Vasile Alesandri, in sal'a Teatrului nationalu. Banchetulu era anuntiatu pentru órele 7 sér'a. Publiculu invitatu inse ocupá foisorulu inca de pe la 6—6½. Naturalu ca-ci comitetulu anuntiasé in programu, ca banchetulu se va deschide cu intonarea „Cantului Latinatati“ de catra unu coru de 300 insi, acompaniatu de orchestr'a dlui Wiest. Si cine óre potea lipsi la acést'a productiune? cine óre din acelu inteliginte publicu, cu implea frumosulu foisoru si mai tardiu salonulu largu alu Teatrului; cine óre, din aceea suava cununa de flori alese ale Bucuresciloru, ce impodobí logile, de susu si pana josu; cine, dicemu, nu era doritoriu, nu erá setosu se auda melodi'a divineloru accente ale lirei „Poetului dela Mircesci“, ori — déca egoismulu nationalu nu ne-ar' face prea gelosi de densulu — ale lirei „Poetului Latinatati“? . . . La órele 7 si cateva minute sosi iubitulú óspe, Vasile Alesandri. Comitetulu, compusu de dnii: Cretiescu, presiedinte, Dr. Davil'a, primu comisariu, Vasile Boerescu, V. A. Urechia, Esarcu, V. Constantinescu si Gr. Vulturescu, ilu primi in corpore josu la scarile ce conducu in foisoru. Ajunsu susu

poetulu nostru fu obiectulu celoru mai sincere manifestari. Toti se grabieau a stringe man'a acelu'a, care insusi a strinsu atatu de multu legatur'a ce unesco gintile latine, prin sublimulu resunetu alu lirei sale, duiosu suspinu alu coloniei romane dela Dunare, si dulce ecou alu suroriloru sale dela Guadalquivir, dela Sein'a si dela Tibru.

Totu ce capital'a avea mai inteliginte, era partasiu la acést'a fratiésca intrunire. Unu marsiu triumfalu anuntia invitatorulu, ca timpulu mesei a sositu. Foisorulu se puse in miscare. Óspele óspetiloru, condusu de venerabilulu presiedinte si urmatu de multime, cobori treptele si intrandu in sal'a bogatu impodobita cu mari buchete de flori pamentene si cu inalte planti straine din tierile „cu aeru caldu, cu ceriu seninu“, luá loculu de onóre in fruntea mesei, ce formá unu gigante tridinte, avédu la drépta 'i pe venerabilulu presiedinte, pe ministrulu instructiunei, pe dnii B. Boerescu, generalu Florescu si altii, ear' la stanga s'a pe ministri de resbelu si justitia, pe d. Dim. Sturdz'a si alte persóne distinsé. Pe més'a, bogatu incarcata, dinaintea poetului, se inaltia simbolulu poesiei, o uriasa lira de patiseria. O infaçisare marétia ofería si scen'a, sub povar'a acelu coru impunatoriu, menitu a intóná „Canteculu Latinului.“ Óspetii asiedati la locurile loru, unu semnalu se dete, si marele templu alu limbei si alu artei incepú se resune de divinele accente ale bardului, atatu de dulce interpretate de autoriulu operei „Ruy-Blas“. Nu potemu aduce destule laude escelentelú choru si orchestrei ce 'lu acompania. care a esecutatu atatu de perfectu „Imnulu Latinatati“, si pe cate intregu publiculu l'a ascultatu cu o religiósá atentiune, standu in picióre, si aclamandu, la sfirsitu cu entusiasmu pe autorulu seu, óspele superioru alu serei, laureatulu invingétoriu dela Montpellier, nemuritoriulu bardu dela Miresti. In totu timpulu, catu se servi mas'a music'a gardei intóná feliurite piese, ce intramá veselii'a meseniloru.

De odata unu semnalu se dete si óspetii ridicandu-se in picióre, venerabilulu presiedinte Cretiescu, primu-presiedinte alu curtii de cassatiune purtá unu toastu pentru Mariele Loru Domnulu si Dómn'a, si in acelasu timpu, pentru óspele serbatoritu, Vasile Alesandri. Cuvintele primului magistratu alu tieriei fura primite cu vii aclamatiuni. Ministrulu instructiunei publice multiami presiedintelui, in numele Mariiloru Loru, prin aceste cuvinte:

„Domniloru! In numele Augustului nostru Domnitoriu, multimescu onor. presiedinte, cum si intregulu comitetu, pentru urarile ce au adusu Mariei Sale Domnitoriului.

„Domniloru! Oricandu societatea romana serbéza triumfulu unei idei, oricandu societatea romana pune hain'a de serbatóre si sacrificia geniului sciintiei, Mari'a S'a Domnitoriulu este de façia si impartasiesce cu noi sórtea bucuriei si a fericirei nóstre a tuturoru.

„In comunicarea unoru asemenea nobili simtamente, eu redicu si inchinu paharulu meu in senatatea, onórea si glori'a neperitória a poetului romanu, care cu o scanteia, a geniului seu, a luminatu parnasulu latinatati si din acést'a lumina splendida a reflectatu o radia pe dulcea „nóstra Romania! Marire si gloria poetului nostru V. Alesandri!“

Aceste cuvinte, pronuntiate cu glasu puternicu, provocara o salva de aplause si aclamatiuni. In data dupa acést'a, Domnulu Vasile Alesandri pronuntia aceste cuvinte, primite cu o vina insufletire:

„Toastulu, care 'mi-a fostu presintatu de d. presiedinte alu acestui banchetu me onoreaza cu atatu mai multu, ca este presintatu in numele „dv. si de primulu magistratu alu tieriei nóstre.

„Ve multiamescu din fundulu animei, si totodata aducu multiamirile mele dlui ministru de culte, care, in numele Mariei Sale Domnitoriului, a binevoitu a me felicitá.

„Domniloru, candu amu inaintea mea, impregiurulu meu, pe reprezentantii inteligentiei romane, ai sciintiei, ai patriotismului si ai bravurei; candu privescu de asupra nóstra farmeculu raptoriu alu gintei latine; atunci eu dicu o vorba romanésca: candu Ddieu voiesce, movil'a se face munte, si Ddieu a voitu se 'si arunce ochii asupra nóstra!

„Inainte dér', dloru, ca-ci Ddieu este cu noi!! „Redicu acestu toastu la prosperitatea Romaniei si la solidaritatea popóreloru de ginte latina!“

D. ministru de resbelu saluta dupa acést'a

pe bardulu „Horei dela Griviti'a,“ si alu lui „Penesiu Curcanulu,“ in numele armatei romane, cu aceste cuvinte:

„Domniloru, portu acestu toastu in sanetatea ilustrului nostru poetu, care a cantatu asia de bine si cu asia de mare succesu viteji'a armatei romane.

„Penesiu Curcanulu“, „Sergentulu“ etc., voru remané nesterse in anim'a armatei romane.

„Se traiésca iubitulú si marele nostru poetu Vasile Alesandri!“

D. Alesandri respunse astfelu:

„Domniloru, sunt fericitu, ca amu cantatu „armat'a romana, si ca ea a intielesu pe iubitorulu ei poetu. Astadi, amu fericirea a vedé armat'a la unu banchetu lipsitu de dusimani, de fóme si „si de miserile ce au suferitu la banchetulu mortalu alu lupteloru de peste Dunare. Sunt fericitu „ca la acestu banchetu, potu se ve spunu, ca toastulu Dvóstre ilu consideru, cá unu toastu fratiéscu, „ca-ci spad'a si lir'a sunt surori. Spad'a inspira „pe poeti si ventulu ei face a vibrá puternicu „córdele lirei, atunci candu ea iese din téca pentru „onórea si neaternarea tieriei.

„Astfelu, sunt fericitu si mandru, ca am potutu dá armatei nóstre omagiulu, care 'i l-a datu „nu numai tier'a, dér' Europ'a intréga.

„Redicu dér' acestu toastu in onórea óstei romanesci!“

Dupa aceste toasturi, óre-cumu oficiale, mai urmara cateva, pe cari amu poté se le numimu mai propriu discursuri, si pe cari le damu astadi numai in resumatu, rezervandu-ne a le reproduce intregi in numerile viitórie.

Astfelu fu discursulu cetitu de d. V. A. Urechia, care facú istoriculu conservarei limbei nationale si comparandu cartile romanesci din secolulu trecut cu acele ale secolului ce strabatemu, inchina toastulu seu pentru marele poetu, care a datu tieriei sale cea mai importanta carte nationala: poesia populara.

D. B. Boerescu, luandu apoi cuvintulu, dise, precumu Lucretiu comparase pe ómenii sciintiei si ai literaturii cu alergatorii din anticitate, totu asiá potemu si noi compará pe ómenii nostri de sciintia cu nesce alergatorii. Secolele au portatu numele ómeniloru, cari s'au distinsu, astfelu se numesce secolulu lui Augustu, alu lui Alessandru, alu lui Leonu X, alu lui Ludovicu XIV. Pe Alesandri Romani'a nu'l considera numai cá pe bardulu ei, dér' cá pe unu poetu superioru, care a lucratu la mersulu civilisatiunei sale, la sporirea ideiloru de sciintia si la desvoltarea unoru idei inalte politice, dandu impulsione acelor simtamente de patriotismu, care facu fal'a natiunei. Elu fiindu nascutu poetu, intrunesce art'a cu sciintia, si a lucratu nu numai cá poetu la mersulu ideiloru de cultura si civilisatiune a natiunei, dér' a conlucratu si la o directiune a nóstra politica. De aceea Alesandri are unu indouitu meritu. Terminandu, d. Boerescu inchina asemenea toastulu seu in onórea si sanetatea lui Vasile Alesandri.

D. C. Esarcu atinse apoi cateva idei din cele mai importante. Ds'a a aretatu, ca de aci inainte numele lui Alesandri ia locu pe lenga numele poetiloru celoru mari ai Europei. Ds'a a aretatu, ca natiunile nu traiescu si nu devinu illustre in lume, decatu prin ómenii sei cei mari, cari sunt pentru densele ceea ce monumentele cele mari sunt pentru orasie. Aceste monumente le anuntia de departe, atrage asupra loru privirile tuturoru, le face cuoscute in lume, si strainii din tóte tierile venu cu simpathia spre a le visitá. Natiunile fora ómeni mari sunt cá acele miserabile burgude, cari fia catu de intinse si de populate, dér' neavendu monumente de arta, remanu necuoscute in lume. Ds'a vorbindu in contr'a tendintiei materialiste, ce petrunde societatea si mai cu sémajunimea nóstra, a consideratu manifestatiunile, ce de pretutindeni se facu poetului Alesandri, cá o protestatiune in contr'a acestei tendintie. A facutu apologi'a poesiei, inaintea carei'a se inclina astadi tóta tier'a, ómenii cei mari positivi din tóte partidele 'si-au atrasu atentiunea asupra toastului dlui ministru de resbelu, constatandu, cumu forti'a materiala aduce omagiu poesiei si ideei abstracte. Ds'a a aretatu in urma, ca glori'a militara nu se gravéza in memori'a generatiuniloru viitórie, decatu prin poeti, cari au cantat'o si immortalisat'o.

D. Dim. Sturdz'a pronuntia dupa acést'a unu discursu, alu carui obiectu erá totu Alesandri. „O singura gandire, dise ds'a, o singura cugetare domnesce intre noi. Ea este personificata in Vasile Alesandri.“ Apoi facú istoriculu interesantu alu

plei generatiunii bebrane, si inchina toastulu in cinstea lui V. Alecsandri, reprezentantulu generatiunii, careia i datorim independinta patriei, mărirea natiunii noastre.

Mai rosti apoi d. Dr. Marcovici cateva cuvinte in numele omenilor de sciintia, si dupa acestea toate, in fine d. Vasile Alecsandri, inconjuratu cu iubire si veneratiune de toti mesenii, lise aceste cuvinte, conduse in salve de aplause si aplaudatiuni :

„Dloru! A fi poetu, este favoarea sórtei; inse a fi poetu aclamatu, imbraşiatu in gradulu, cumu mi-a fostu datu mie; a fi poetu, care in cursulu vietii sale se fia incoronatu: acést'a este o favóre din cele mai rari pe lume. Acést'a mi imandresce sufletulu si me face a fi recompensatu de toate lucrurile vietii mele.

„Acumu, dloru, toate aceste laude, toate aceste cuvinte frumoşe, cari au fostu rostite, toate aceste simtieminte patriotice, ce exprimati, dati mi voia se nu iau din ele de catu o mica parte si celebrati se le revarsu catra tier'a mea, catra Romania, ca-ci ei suntemu datori, dloru, cu totu ce ne bucura si ne intereséza.

„Romania a fostu, cá o féta de imperatu din poveste: perduta in cenusa caminului, reamasa in uitare, in catu ea singura se intrebá: sunt eu óre fata de imperatu? Fivoiu eu óre suror'a imperateselor? Dete Dumnedieu si vine odata geniulu dreptatiei, o ia de mana pe acést'a fata de imperatu, o preambila pe campulu de resbelu, si o vede ca este démna fiica de imperatu; Asia i spune geniulu dreptatii; atunci acést'a fata de imperatu incepe a intelege, ca este de ritia vechia si atunci se duce se caute palatulu si famili'a regala.

„Singur'a mea gloria este, ca amu intalnit'o in cale si mi-a ajutatu Dumnedieu de am potutu se deschidu usi'a palatului. — Acést'a este meritulu meu. — Fat'a a intratu in palatu, unu singuru cuventu a disu si indata surorele sale au recunoscutu, dupa chipulu ei celu nobilu si imperatescu, ca a intratu o sora si atunci toate au strins'o in bratie si au disu: de acumu inainte esti suror'a nostra si vei fi totu asi'a de susu, cá si noi.

„Dloru, acést'a este serbatória si bucuria mea cea mai mare, candu astadi vedemu pe fat'a imperatului in palatulu ei celu vechiu, in famili'a ei cea imperatesca.

„Revinu acumu la mine, si cá se terminu, voiu se portu unu toastu colectiv, la toti Romanii, cari cu ochii tintiti la viitoriulu patriei, sciu a lasá de o parte dusmaniile!

„Redicu unu toastu D-vóstre, Dloru, cari mi ati facutu o primire atatu de stralucita si totodata redicu unu toastu la societatea limbelor romane dela Montpellier, care a motivatu acést'a serbatória nationala, si care a recunoscutu: ca natiunea romana este démna fiica a Gintei Latine!“

Sub impressiunea dulce a acestoru cuvinte adunarea se sparse pe la orele 11^{1/2} ducéndu fiecare cu sine suvenirea unei seri, care nu se da uitarei, dupa cum uitare nu se va dá in veci acésta, care a legatu numele seu atatu de strensu de numele natiunii sale, menita a nu peri niciodata! . . . — („Press'a.“)

Discursulu lui Victoru Hugo, ținutu la centenariulu lui Voltaire.

(Urmare.)

Voltaire a invinsu, Voltaire a facutu resbelulu stralucitu, resbelulu unui'a singuru in contra tuturor, adica resbelulu celu mare: resbelulu cugetarii in contra prejudiciului, resbelulu pentru celu apesatu in contra apesatoriului, resbelulu bunatatii, resbelulu blandetiei. A avutu gingasi'a unei femei si mani'a unui erou. A fostu unu mare spiritulu si o anima imensa. Elu a invinsu vechiulu codice si vechi'a dogma. A invinsu pe boerulu feudal, pe judecatorulu goticu, pe preotulu romanu. A redicatu plebea la demnitatea de poporu. A instruitu, a impacuitu, a civilisatu. A combatutu pentru Sirven si Montbailly, cá si pentru Calas si Labarre: a primitu toate amenintariile, toate insultele, toate persecutiunile, calomni'a, esiliulu. A fostu neobositu si nestramutat. A invinsu violinta prin surisu, despotismulu prin sarcasmu, infalibilitatea prin ironia, cerbici'a prin stăruinta, nesciintia prin adeveru.

Amu pronunțiatu cuventulu: surisu, me oprescu la elu. Surisulu e Voltaire. S'o spunemu, domniloru, ca-ci blandetia e partea cea mare a filosofului, in Voltaire echilibrulu finesce totdeauna prin a se restabili. Oricare ar' fi drépt'a s'a mana, ea trece, si Voltaire celu iritatu face

totdeauna locu lui Voltaire celu linistitu. Atunci surisulu reapare in acestu ochiu adencu. Acestu surisu e intiepletiunea. Acestu surisu o repetu, e Voltaire. Acestu surisu merge cate odata pana la risu, inse intristarea filosofica ilu potolesce. Fačia cu cei tari elu e batjocuritoriu; fačia cu cei slabi e mangaiatoriu. Elu ingrijesce pe apesatoriu si linistesce pe celu apesatu. In contra celor mari, batjocure; pentru cei mici, compatimirea. Ah! se fimu miscati de acestu surisu. Elu a avutu luciri de aurora. A iluminatu adeverulu, dreptatea, binele si partea onesta a lucrurilor filosofice; a luminatu interiorulu superstitiunilor; acele uritiuni e bine se fia vedute; elu le-a aretatu. Fiindu luminos, elu a fostu fecundu. Societatea cea noua, dorintia pentru egalitate si concessiune si acelu inceputu de fratietate, care se numesce tolerantia, bunavointia reciproca, proportionarea omenilor cu drepturile, ratiunea recunoscuta de lege suprema, stergerea prejudecatilor, seninatatea sufletelor, spiritulu de indulgentia si iertarea, armonia, pacea, éca ce a iesitu din acelu mare surisu. In diu'a, negresitu apropiata, in care se va recunósce identitatea intiepletiunii si a clementiei, in diu'a in care se va proclamá amnestia, cutezu se afirmu, ca Voltaire va suride, colo, susu, intre stele.

Domniloru, exista o legatura tainica intre doi servitori ai omenirei, cari au aparutu la unu intervalu de optspredecie sute de ani. A combate fariseismulu, a demascá impostur'a, a sfaramá tiraniile, usurpatiunile, prejudecatile, minciunile, superstitiunile, a derimá Templulu, pentru a lu edificá din nou, adica a inlocui falsulu prin adeveru, a atacá magistratur'a selbateca, a atacá preotimea sangerósa, a luá unu biciu si a goni pe precupeti din sanctuaru, a reclamá mostenirea desmostenitoru, a proteje pe slabi, pe seraci, pe suferinti, a luptá pentru cei persecutati si pentru cei apesati, acést'a e resbelulu lui Isus-Christosu, si care e omulu, care face acestu resbelu? E Voltaire. Oper'a evangelica are cá complimentu oper'a filosofica; spiritulu de mansuetudine a inceputu, spiritulu de tolerantia a continuatu; si-o spunemu cu unu simtiemintu de adencu respectu. Isusu a plansu, Voltaire a surisu; din acea lacrima dumnedieesca si din acestu surisu omenescu e facutu dulceti'a civilisatiunii actuale.

Dér' óre Voltaire a surisu totudéun'a? Nu. Adesea s'a indignatu. Ati vedutu acést'a in primele nostre cuvinte. Negresitu, domniloru, mesur'a, rezerv'a, proportiunea, sunt legea suprema a ratiunii. Se póte dice, ca moderatiunea ei incesi respiratiunea filosofului. Silinti'a intiepleptulu trebuie se fia de a aduná intr'unu felu de sigurantia senina toate indoelile, din care se compune filosofia. Inse in unele momente pasiunea pentru adeveru se redica puternica si violenta, si ea este in dreptulu seu, tocmai cá acele venturi mari, care inseninéza. Niciodata, insistu a o spune, nici unu intiepleptu nu va resturná acele anguste doué puncte de radiamu ale muncii sociale, dreptatea si speranti'a, si totii voru respectá pe judecatoriu, déca va incarná justiti'a, si toti voru venerá pe preotu, déca va representá speranti'a. Inse, déca magistratur'a se numesce tortura, si déca biseric'a se numesce inchisitiune, atunci omenirea se uita in faci'a loru si dice judecatoriului: Nu mi trebuie legea t'a! si dice preotului: Nu mi trebuie dogm'a t'a! nu mi trebuie nici rugulu teu pe pamentu nici infernulu teu in ceriu! Atunci filosofulu se redica maniosu si denuntia pe judecatoriu justitiei, si denuntia pe preotu lui Dumnedieu!

Acestea le-a facutu Voltaire. Elu e mare. Ceea ce a fostu Voltaire, am spus'o; ceia-ce a fostu veaculu seu, o voiu spune acumu.

Domniloru, omenii cei mai mari arareori sunt singuri; arborei cei mari paru mai mari, candu domina o padure; ei sunt acolo acasa la densii. Impregiurulu lui Voltaire e o padure de spirite; acést'a padure e secolulu alu optspredecielea. Printre aceste spirite suntu virfuri, Montesquieu, Buffon, Beaumarchais, si intre altele doué — cele mai inalte dupa Voltaire, — Rosseau si Diderot. Acesta cugetatori au invetiatu pe omeni se rationeze; rationarea buna duce la fapte bune, justiti'a din spiritulu devine dreptate in anima. Acesti muncitori ai progresului au lucratu cu folos. Buffon a fundatu naturalismulu; Beaumarchais a gasitu in urm'a lui Moliere o comedia necunoscuta, aprópe comedi'a sociala; Montesquieu a facutu in legi cercetari atatu de adénci, in catu a reusitu a desgropá dreptulu. Catu despre Rosseau, catu despre Diderot, aceste doué nume se le pronuntiamu deosebitu: Diderot, inteligentia vasta si curioasa, anima frageda si insetosiatu de dreptate, a voitu se dé notiuni sigure cá basa a ideilor adeverate, si a creatu Encicpedi'a; Rosseau a adusu femeiei unu mare servitiu, a completatu pe mama facéndu-o doica, a pusu un'a lenga alt'a pe aceste doué maiestati ale leaganului. Rosseau, scriitoriu elocinte si pateticu, adencu cugetatoriu, a ghicitu adesea si a proclamatu adeverulu politicu; idealulu seu se apropia de realitate; elu a avutu glori'a de a fi celu d'antaiu in Francia, care se se fi numitu cetatianu. Fibr'a civica vibréza in Rosseau; ceea ce vibréza in Voltaire este universalu, se póte dice, ca in acestu roditoriu secolu alu XVIII-lea, Rosseau representa pe poporu; Voltaire, mai vastu, representa pe omu. Acesti scriitori puternici au dis-

parutu; dér' ne-au lasatu sufletulu loru, revolutiunea. (Aplause.)

Dá, revolutiunea franceza este sufletulu loru. Ea este emanatiunea loru stralucitoria. Ea vine dela densii; ii gasimu pretutindeni in acést'a catastrofa, care a incheiatu trecutul si a deschisu viitoriulu. In acést'a transparentia, care e propria revolutiuniloru, si care lasa se se védia printre cause efectele, si printre rendulu celu d'antaiu rendulu alu douilea, se vede Danton dinderetulu lui Diderot, Robespierre din dretulu lui Rousseau, Mirabeau dinderetulu lui Voltaire. Acesti'a au facutu pe acei'a. (Va urmá.)

Diverse.

(Nou'a Palestina) Mare ilaritate a produsu in camer'a unguresca o propunere a deputatului Victoru Istóczy cu „privire la restabilirea imperiului jidovescu in Palestin'a in legatura cu solutiunea cestiunii orientale“. Acést'a originala propunere suna in scurtu asia: „Camer'a se declare, ca in casu, candu la solutiunea cestiunii orientale capetenile jidovimeie séu vr'una din puterile europene ar' esprimá ide'a, cá se se face odata dreptate si poporulu jidavicu alungata inainte cu 1800 ani din patri'a s'a devastata, prin aceea, ca se va restabili patri'a s'a multu iubita originaria Palestin'a, fia cá provincia autonoma sub suzeranitatea Turciei, fia cá statu independentu jidavicu, astfelu incatu poporulu evreescu, care in starea s'a risipita de astadi impedece numai progresulu natiuniloru europene si amenintia civilisatiunea chrestina, se se póta earasi constitui intr'unu statu nationalu in mediulocu popóreloru rudite semitice si se póta deveni, cá unu nou si puternicu elementu ce este unu factoru alu civilisatiunii in oriintele decatintu — in casulu acést'a camer'a doresce, cá guvernulu ungurescu se influintieze intr'acolo, cá ministeriulu de esterne nu numai se nu se opuna unei propuneri aventuale, cá aceea, dér' se-o sprijinéscu chiaru in interesulu european, alu monarchiei si mai cu séma alu Ungariei.“ — Dlu Istóczy doresce dér' se li se dé catu mai curéndu ocaziune evreiloru a se întórce cu totii in vechi'a loru Palestina. Ce se dica omulu, ide'a e justa. Societatea europeana si ungurii in deosebi ar' scapa de multe calamitati, n'ar mai fi cestiune evreiesca nici in Romania. . . Cu toate aceste deputatii au primitu propunerea s'a cu risete. Istóczy inse le dice: „Dloru, de comunu omenii ridu numai in doué casuri, candu e vorb'a despre lucruri de nimicu, séu despre unu lucru atatu de momentuosu, incatu mintea loru nu lu póte cuprinde la prim'a privire. Unu asemenea lucru este si cestiunea ce v'o propunu, si pentru cá se ve convingeti, ca si poporatiunea e de parere acést'a, ducetive si intrebati pe alegatori in acele comune unde evreii ruinéza pe poporu (Noue risete).“ — Suntemu curiosi cumu va mai motivá d. Istóczy propunerea s'a, candu va veni la ordinea dilei, mai cu séma amu voi se scimu cumu 'si inchipuiesce densulu modulu de realizare alu „grandiosei“ sale idei. Candu voru plecá evreii in vechi'a Palestina se duca si miliónele loru cu sine? Déca le voru luá ce va mai remané in Ungaria? Ce se va intemplá cu datornicii evreiloru, fivoru ei liberati de datoriile loru? Acestea sunt cestiuni totu de aceeași dimensiune colossala cá si ide'a dlui Istóczy, ar' fi numai de doritu cá se se desbata si rezolveze inainte de a se sparge congressulu!

(Sinodulu eparchialu aradaniu) avendu in vedere traganarea ce suferu organismulu bisericescu gr.-or. in functiunea sa pentru netienerea congressului nationalu bisericescu de atat'a timpu si neregulat'a tinere a consistoriului mitropolitanu, a alesu o comisiune spre a se presintá — dimpreuna cu alta deputatiune alésa deja spre acestu scopu si la Caransebesiu — la Esc. S'a mitropolitulu din Sibiu, pentru a se consultá despre causele reului si pentru a luá toate mesurile posibile spre delaturarea lui, — membrii comisiunii s'au alesu dnii: Iosif Belesiu, dr. Paulu Vasiciu si Nicolae Zigre. S'a constatat, ca in decursulu anului 1877 fondulu bisericescu a crescutu cu 7144 fl. 19 cr., fondulu scolaru a scadiutu cu 445 fl. 10^{1/2} cr., fondulu pensionalu a crescutu cu 1356 fl. 76 cr. S'a votatu bugetulu episcopiei fonduriloru comune, in sum'a de 4430 fl. In siedinti'a din 29 Aprile s'a votatu bugetulu anului 1878, si anume alu consistoriului in sum'a de 10,740 fl., pentru scopuri de caritate crestinesca s'a destinat 200 fl.; bugetulu instructiunii din diecesa s'a votatu in suma de 20,006 fl., mai adaugéndu-se 200 fl. pentru premiarea invetiaceiloru din scólele pporale; éra bugetulu consistoriului aradaniu s'a staveritu la 8570 fl. In urma

s'a constatat, ca fundatiunea „Elen'a Ghib'a Birta“ astadi se urca la 48,935 fl, 2 cr. Apoi sesiunea sinodului se incheia. Aceste extracte le facuramu dupa „Biserica si Scol'a“ din Aradu.

(Sinodulu eparchiei Caransebesiu) — precum ni se scrie de acolo — s'a intrunit si in anulu acest'a la terminulu prescisu si in 7 siedintie a terminatu tote lucrarile sale. Dintre obiectele de mai mare insemnatate amintimu: sistemizarea catedrei de alu treilea professoru pentru institutul pedagogicu infintiatu la 1876, apoi sistemizarea salariulu unui invetiatoriu pentru cantarile bisericesci si tipiculu preotiescu si cantoralu la ambele institute — teologicu si preparandialu; s'a votatu absolutoriu episcopiei fondurilor comune dieceselor Aradu si Caransebesiu pe 1876, era consistoriulu din Caransebesiu pe 1876 si 1877, stabilindu-se totodata si bugetele acestora pe anulu curentu, er' pentru dieces'a Caransebesiulu si pe 1878, s'a esmisu o comisiune spre a conlucra la mitropolia pentru delaturarea pedecelor ce s'au ivitu contra intrunirii congressulu nationalu bisericescu; s'au decisu mai multe alte afaceri bisericesci, scolari si fundationale, — de regretatu este inse ca s'a stersu stipendiulu pana acumu votatu in toti anii pe sem'a unui candidatu de professura pentru a pote studea la vr'o universitate din tierile esterne, cu deosebire in Germani'a. In fine adaugemu, ca Pre Santitulu parinte episcopu diecesanu Ioanu Popasu, in urm'a acestui votu totusi n'a rechiamatu din Germani'a pe tinerulu deja tramisu acolo pentru completarea studiului sale, ci — maranimosu ca totdeun'a — a binevoitu a-i incuviintia din pung'a sa si mai departe stipendiulu anualu de 500 fl. („Famili'a“)

(Censura profesoralu) a depusu de curendu la universitatea din Clusiu dlu Ioanu Lazariciu, professoriu preparandialu in Dev'a. I gratulamu cu atatu mai vertosu, ca-ci dlui este primul, care s'a calificatu si a depusu censura si din limb'a si literatur'a romana, dandu astfelu unu esemplu demnu de imitatu tuturor romanilor, cari cercetza universitatile din Clusiu si Pest'a, la cari, cumu scimu, sunt sistemisate si catedre de limb'a si literatur'a romana. Amu dori numai, ca dlui Lazariciu se i se ofere in praes'a s'a viitoria catu mai multa ocaziune de a pote desvoltá si aplica cunoscintiele sale pe terenulu literatur'e romane.

(Galbeni eftini.) In Szilagy-Nagyfalu (comitatulu Selagiu) pe mosi'a baronului Banffy a datu lucratoriulu Andrea Mihailu sapandu preste o ola plina cu galbeni. Elu a luat'o si a ascuns'o in siopronulu lui Mihailu Dani. Fetiti'a de optu ani a acestuia, jucandu-se pe acolo, a descoperitu comora si banii stralucitori i-au placutu atatu de multu, incatu ia luat'u cu sine la scola si i-a impartitu intre baiati. Unele piese intrara si in manile catorva fi ai lui Israile, cari indata cunoscura pretiulu jucarielor. Iute si degraba mersera cativa din parintii acestora speculanti practici din casa in casa, unde credeau, ca se afla baiati de scola si cereau dela ei monetele galbene, dandu-le in schimbu bonbone, ceruse, carticele de caligrafia si alte obiecte de aceste scumpe. Deregatori'a, aflandu de acest'a a facutu cercetare, der' n'a pututu afla mai multu de 56 bucati din cele 198, cari se dice, ca era in ola. Speculantii fiindu trasi la respundere, sustienura, ca n'au cunoscutu valoarea monetelor de aur. Aceste sunt din anulu 1702 pana 1778 si se afla acumu depusi la tribunalulu din Zilah. Ce eftini fura galbenii in Szilagy-Nagyfalu se pote vede si din aceea, ca „numismaticii“ susnumiti au cumperatu de pe la baiati 36 bucati cu cate 7 cr., er' 3 bucati cu cate 1 cr. C'unu pretiu atatu de eftinu nu se pote capeta aurulu nici in Californi'a, se adeveresce der' din nou proverbialu: „Extra Hungariam non est vita!“ „H. Z.“

(Espositiunea din Paris.) Numerulu intrariloru a fostu in 10 Iuniu aprópe de 200,000. S'au incassatu asia der' vreo 170,000 franci in acea di. Cifr'a acest'a intrece pe cea mai mare din 1867, care s'a urcatu peste 172,000 visitatori pe di. Siahulu Persiei se afla acumu in Paris, unde 'si petrece forte bine. Presiedintele republicei ia facutu in 10 l. c. o visita la Grand-Hotel unde locuiesce. Intrevederea a duratu unu quartu de ora. Dupa aceea Siahulu Nazar-Eddin a mersu la espositiune. Siahulu calatoresce incognito si ambla acumu in haine civile. Maresialulu-presiedinte a datu in acea di in palatulu d'Elysée unu prandiu mare in onorea I. S. archiducelui si archiducesei Rainer si a archiducelui Victoru de Austri'a. Intre cei invitati a fostu si br. Rothschild.

Sciri merunte din Romani'a. Sambata a fostu primitu de Domnitoriulu cu ceremonialulu indatinatu tramisulu extraordinariu alu regelui Italiei d. baronu Fav'a, care a inmanatu M. S. cordonulu Anunciadei. — Vineri d. V. Alecsandri a dejunatu cu Domnitoriulu si Dómn'a in Cotroceni. — „R. L.“ afla, ca repausatulu C. D. Popovici, a lasatu 1500 galbini pentru cladirea unui localu de scola primaria in Craiova. — Aceea-si fóia ne spune, ca tífusulu in capitala e in decrescere, der' ca in loculu lui grasza acumu, cu deosebire in suburbi'a Isvorului, frigurile. — Lui „L'Orient“ i se scrie dela Brail'a, ca acolo se astepta multe trupe; s'au preparatu provisiuni pentru 10,000 ómeni, cari venu de peste Dunare, cumu se dice, spre a se întorce in Russi'a. 380 carutie de provisiuni au plecatu spre Bucuresci. Dela Bolgradu se scrie: Paci trecu necontentu trupe multe. Vreo 2500 russi au trecut de 3 dile pe aci mergendu parte spre Bucuresci, parte in Dobrogi'a, de unde se retragu cu incetulu trupele, cari au fostu in resbelu. Se trasportá totodata multe provisiuni spre Bucuresci. Dela Gilav'a se semnalza o miscare generala a trupelor russe. Trupele facu neinterupte exercitii. Recrutii se instrúza cu-o vigóre ne mai pomenita. — Se scrie „Rom. Lib.“ din Cahulu: Banditulu Grozescu, spaim'a acestui judetiu, care era prinsu la Galati, a scapatu din manile soldatiloru, cari 'lu escortau si si-a reinceptu meseri'a cu-o indouita barbaria. In nóptea spre 28 Maiu a ranitu pe primariulu comunei Hanaseni, care'lu urmarea cu-o potera de strajeri nearmati. — Banditulu grecu Nic. Gr. Pokris, scapatu din arestu, s'a prinsu in orasiulu Buzeu, de notariulu comunei Tintesci. — S'a conferitu marea cruce din ordinulu „Steu'a Romaniei“ dloru Comunduros, primu-ministru alu Greciei si T. Delyanis, ministru de esterne. Crucea de comandu a aceluasi ordinu s'a datu colonelului Wellesley, fostu atasiatu militariu alu Angliei pe lenga cuartirulu generalu rusu. — Cetimu in „Curierulu-Balassanu“: In urm'a propunerei dlui Gusti, consiliulu comunalu alu Iasiloru a otaritu ca strada sft. Ilie, care duce la universitate, si in care s'a nascutu illustrulu poetu, va primi numele de „Strada Alecsandri“. Asemenea a mai votatu 5000 franci pentru facerea bustulu poetulu, care se va depune in aula Universitatii si i-a conferitu cetatiani'a de onóre. — Totu acelu diuariu ne spune, ca o representatiune teatrala anuntata pentru Luni avu indoitulu scopu de a aduce tributulu poetulu laureatu si de a se face din produsulu ei portretulu marelui bardu alu Romaniei. Acestu portretu se va pastra ca amintire in foisiorulu Teatrulu celui mare din Iasi. Programulu contine piesele: „Imnul Romaniei“ de D. Gusti intonatu de tote corurile din Iasi si acompaniatu cu, organu apoi unu mare tablou alegoricu infaçisandu „Incoronarea poetulu“ „Penesiu curcanulu“, hora dedicata lui V. Alesandri, in fine piesele teatralu „Petr'a din casa“ si „la Turnu-Magurele“ de d. Alesandri. —

Incunoscintiare. — „Aurora“, societate de imprumutu si pastrare in Naseudu va tiené adunare generala in 14 Iuliu 1878 st. n. in locu Naseudu. Obiectele: Raportulu directorelui, casariulu si comisiunei censuratórie, primirea si demisiunea membriloru apoi pertractarea altoru propuneri, aducende de consiliu. — Consiliulu administrativu.

Sciri ultime telegrafice.

Berlinu, 18 Iuniu. Medicii imperatului germanu facu impartasirea publica, ca o insenatosiare totala a imperatului nu se pote astepta decatu dupa unu timpu mai indelungatu, fiindu inca a se invinge multe pedeci.

Intre delegatii austriaci, anglesi si Siualoff avu locu astadi o conferintia insemnata in privintia Bulgariei. Mane Mercuri la 2 óre se va tienea trei'a siedintia congressuala. „K. Z.“

Berlinu, 17 Iuniu. Siedinti'a de adi a duratu dela 2 pana la 5 óre dupa ameadiu. Gorciacoff a luat'u parte la ea.

Vien'a, 18 Iuniu. Evreii agitza din respoteri pentru a aduce inaintea congressulu cestiunea israelita, cerendu ca evreiloru se li se dá in Romani'a drepturi egale cu ceilalti cetatiani.

Publicatiune.

Prin comisiunile de assentarea cáiloru (remonta), ce se voru infintiá in urm'a preainaltei ordinatiuni, se voru cumpara cai de calaritu si de povara in urmatóriele orasie, si in dilele mai josu insemnate, anume:

Sibiu,

in 22 si 23 Iuniu a. c.: 29 cai de calaritu si 80 cai de povara.

Clusiu,

in 22, 23 si 24 Iuniu a. c.: 25 cai de calaritu si 100 cai de povara.

Bistritia,

dela 22 pana inclusive 25 Iuniu a. c.: 188 cai de povara.

Cohalmu,

in 22 si 23 Iuniu a. c.: 100 cai de povara.

Odorheiu-secuiescu,

in 22 si 23 Iuniu a. c.: 100 cai de povara.

Pentru ca p. t. proprietari de cai se pota pune la dispositiune caii loru apti pentru scopuri militari, se publica, precumu urméza, calitatile ce se receru:

1. Caii trebuie se fia in potere si in stare buna. —
2. Trebuie se fia de o constructiune indesa si de o potere insemnata pentru povara.
3. Se nu fia sub mesur'a minimala de 148 centimetri.
4. Caii de calaritu se nu fia mai betrani de 10, cei de povara se nu fia mai betrani de 12 ani, si nici unii nici altii mai tineri de 4 ani.
5. Caii de calaritu la munti se voru lua sub mesur'a minimala, si anume cu o mesura de 147 centimetri, deca voru avé ó calitate speciala necesaria pentru acestu scopu.
6. Incatu pentru garanti'a de defecte, precumu la: „galca“ (glandula); „muci si suspinu in 15 dile“; „la capchiu“; „verme“; „intiepenire“; „albétia si lunatecu in 30 de dile“;

se observa, ca erariulu c. r. la casu de atari defecte se va folosi de dreptulu provenitoriu din garanti'a, si caii atacati de aceste defecte se voru da proprietariloru indereptu pe lenga replatierea din partea acestora a pretiului cumperarei.

7. Pretiulu cáiloru va fi, precumu urméza: pentru unu calu de povara 120 pana la 150 fl. v. a.; pentru unu calu de calaritu de munte pana la 300 fl. v. a.

Domnii proprietari, séu si negutiatori de cai sunt invitati a-si maná caii, cari corespundu conditiuniloru mai susu dise, inaintea comisiuniloru de assentare, pentru ca asiá scopulu de o intentia cumparare se se pota ajunge catu se pote mai curendu.

Localitatea, unde are se lucreze comisiunea de assentare, este de a se intrebá la autoritatea comunale.

1—3 Dela comand'a c. r. militara in Sibiu.

MUNTII: Nemernicu, Piscu Leurdiei, Galm'a Secarei, Steós'a mica, Mirele, Zanóg'a mortului, Zanóg'a ulita, Laculu rosu jumetate si Poienile lui Martinu, in numeru de 9, situati in judetiulu Prahov'a, plaiulu Comarnicu pana in hotarulu Transilvaniei, in dreptulu comunei Sacelele, se dau cu arenda spre pasiune, si padurile de pe acesti munti spre taiere, cu incepere dela Santulu Dumitru 1878. Doritorii se potu adressá la subsemnatulu proprietariu in Pitesci.

3—10

N. Bratianu.

Se cauta o casa cu gradina

de inchiriatu. A se adressa: Strad'a noua (Spitals-Neugasse) Nr. 454 Parterre. 3—*

Cursulu la burs'a de Vien'a

din 19 Iuniu st. n. 1878.

5 ^o / _o Rent'a charthia (Metalliques) . . .	62.95	Obliq. rurali ungare .	76.—
5 ^o / _o Rent'a-argintu (imprumutu nationalu) .	65.90	„ „ Banat-Timis .	77.50
Losurile din 1860 .	113.75	„ „ transilvane .	—
Actiunile bancei nation. .	845.—	„ „ croato-slav. .	78.25
„ instit. de creditu .	234.20	Argintulu in marfuri .	102.40
Londr'a, 3 Iuni .	117.25	Galbini imperatesci .	5.58
		Napoleond'ori . . .	9.40
		Marci 100 imp. germ. .	57.85

Editoru: Iacobu Muresianu.

Redactoru responsabilu: Dr. Aurel Muresianu.

Tipografi'a: Ioane Gótt si fiu Henriu.